

Sygn. akt: I C 1269/12

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

L., dnia 24 listopada 2015r.

Sąd Rejonowy w Lubinie I Wydział Cywilny w składzie następującym:

Przewodniczący: SSR Magdalena Krajewska

Protokolant: st. sekr. sądowy K. K.

po rozpoznaniu w dniu 17 listopada 2015r.

na rozprawie

sprawy z powództwa P. H.

przeciwko (...) S.A w W.

I. umarza postępowanie częściowo co do kwoty 320 zł dochodzonej pozwem,

II. zasądza od strony pozwanej, (...) S.A w W. na rzecz powódki, P. H. kwotę 13.226,66 zł (trzyście tysięcy dwieście dwadzieścia sześć złotych sześćdziesiąt sześć groszy) z odsetkami ustawowymi od kwot:

- 11.000zł od dnia 25 grudnia 2011r. do dnia zapłaty,

- 143,33zł od dnia 27 lutego 2012r. do dnia zapłaty,

- 396,73zł od dnia 29 lipca 2012r. do dnia zapłaty,

- 1.530zł od dnia 1 października 2012r. do dnia zapłaty,

- 156,60zł od dnia 1 października 2012r. do dnia zapłaty,

III. w pozostałym zakresie powództwo oddala,

IV. zasądza od powódki na rzecz strony pozwanej kwotę 352,94 zł tytułem zwrotu kosztów procesu,

V. nakazuje stronie pozwanej uiścić na rzecz Skarbu Państwa – Sądu Rejonowego w Lubinie kwotę 631,48 zł, tytułem nie uiszczonych kosztów sądowych,

VI. nakazuje ściągnąć nie uiszczone koszty sądowe w kwocie 951,96 zł ze świadczenia zasądzonego od strony pozwanej na rzecz powódki w pkt II niniejszego wyroku.

Sygn. akt I C 1269/12

UZASADNIENIE

Powódka, P. H. (poprzednie nazwisko K.) wniosła o zasądzenie na jej rzecz od strony pozwanej, (...) S.A. w W. kwoty 33.964,91 zł, w tym:

- kwoty 15.000,00 zł tytułem zadośćuczynienia za krzywdę powstałą na skutek wypadku z dnia 7 sierpnia 2011 r. wraz z ustawowymi odsetkami od kwoty 10.000,00 zł od dnia 23 grudnia 2011 r. do dnia zapłaty, a od kwoty 5.000,00 zł od dnia doręczenia stronie pozwanej pozwu do dnia zapłaty,

- kwoty 15.000,00 zł tytułem zadośćuczynienia za nowo ujawnioną krzywdę powstałą na skutek wypadku z dnia 13 lipca 2004 r. wraz z ustawowymi odsetkami od dnia 23 grudnia 2011 r. do dnia zapłaty,

- kwoty 1.850,00 zł tytułem zwrotu kosztów leczenia wraz z ustawowymi odsetkami od dnia doręczenia pozwu do dnia zapłaty,

- kwoty 2.114,91 zł tytułem zwrotu utraconych dochodów wraz z ustawowymi odsetkami od kwoty 707,57 zł od dnia 27 lutego 2012 r. do dnia zapłaty, od kwoty 396,73 zł od dnia 29 lipca 2012 r. do dnia zapłaty, a od pozostałej kwoty od dnia doręczenia pozwu do dnia zapłaty.

Powódka wniosła również o zasądzenie od strony pozwanej na jej rzecz kosztów procesu według załączonego spisu kosztów oraz o zwolnienie jej od kosztów sądowych w całości.

W uzasadnieniu pozwu wskazała, że w dniu 13 lipca 2004 r. uczestniczyła w wypadku drogowym, w którym doznała uszkodzeń ciała, zaś w dniu 7 sierpnia 2011 r. również uczestniczyła w wypadku drogowym jako poszkodowana, doznając obrażeń ciała, przy czym w obu przypadkach sprawcy zdarzeń komunikacyjnych byli objęci ochroną ubezpieczeniową z tytułu ubezpieczenia OC posiadaczy pojazdów mechanicznych. Podała także, iż w dniu 22 września 2004 r. zgłosiła stronie pozwanej szkodę wynikłą z wypadku z dnia 13 lipca 2004 r., a w toku prowadzonego postępowania likwidacyjnego przyznano na jej rzecz łącznie kwotę 14.000,00 zł tytułem zadośćuczynienia, ponadto wyrokiem Sądu Rejonowego w Lubinie z dnia 18 lipca 2007 r. w sprawie o sygn. akt I C 281/07 na jej rzecz została zasądzona dalsza kwota zadośćuczynienia w wysokości 10.000,00 zł, natomiast po zgłoszeniu pismem z dnia 14 listopada 2011 r. nowej szkody ujawnionej w związku z wypadkiem z dnia 13 lipca 2004 r. i szkody doznanej wskutek wypadku z dnia 7 sierpnia 2011 r. strona pozwana przyznała na jej rzecz łączną kwotę 5.000,00 zł tytułem zadośćuczynienia w związku z wypadkiem z dnia 7 sierpnia 2011 r., kwotę 810,00 zł tytułem zwrotu kosztów leczenia oraz kwotę 450,00 zł tytułem zaliczki na poczet dalszych kosztów, odmawiając wypłaty odszkodowania z tytułu nowo ujawnionej krzywdy w związku z wypadkiem z dnia 13 lipca 2004 r. oraz odmawiając wypłaty odszkodowania z tytułu utraconych dochodów. Powódka uzasadniała poza tym, że bezpośrednio po wypadku z dnia 7 sierpnia 2011 r. została przewieziona do (...) Centrum Usług (...) ZOZ S.A., gdzie lekarze zdiagnozowali u niej uraz kręgosłupa szyjnego i zalecili jego unieruchomienie przy pomocy kołnierza ortopedycznego S., a następnie w związku z odczuwanymi bólami głowy i karku kontynuowała leczenie w poradni chirurgicznej i neurologicznej. Wskazała także, iż wskutek wypadku z dnia 7 sierpnia 2011 r. nasileniu uległy również dolegliwości bólowe ze strony kręgosłupa lędźwiowego, na które uskarżała się już po wypadku z dnia 13 lipca 2004 r. jednak nie była w tym kierunku diagnozowana. Podała również, iż w związku z nasilającymi się bólami kręgosłupa podjęła leczenie w specjalistycznej placówce ortopedyczno – traumatologicznej w S., gdzie rozpoznano u niej przewlekły zespół bólowy kręgosłupa L/S z radikulopatią prawostronną i zastosowano m.in. dokanałowe leczenie farmaceutykami, ponadto kontynuowała leczenie neurologiczne i ortopedyczne w L., przechodziła także rehabilitację, zaś w styczniu 2012 r. była rehabilitowana w Ośrodku (...) w S.. Powódka argumentowała nadto, że w dacie pierwszego wypadku miała 18 lat i była jeszcze uczennicą, natomiast w dacie drugiego wypadku była zatrudniona na stanowisku kasjera, a następnie pobierała zasiłek chorobowy przez maksymalny okres 182 dni, po czym przyznano jej świadczenie rehabilitacyjne na okres 3 miesięcy, zaś po powrocie do pracy wypowiedziano jej umowę o pracę. Według powódki, ujawniły się nowe skutki wypadku z dnia 13 lipca 2004 r. w związku z pogłębiającymi się bólami kręgosłupa lędźwiowego, które odczuwała już w dacie tego wypadku, jednak lekarza zdiagnozowali te bóle jako o charakterze neurologicznym. Zdaniem powódki, przyznane jej zadośćuczynienie w kwocie 5.000,00 zł za skutki wypadku z dnia 7 sierpnia 2011 r. jest zaniżone i nie odpowiada rozmiarowi doznanej przez nią krzywdy. Argumentowała poza tym, że mimo kontynuowania leczenia i wielotygodniowej rehabilitacji nadal odczuwa silne dolegliwości bólowe, przez co nie może dźwigać cięższych przedmiotów, mimo młodego wieku stała się osobą o obniżonej sprawności fizycznej – nie może szybciej podbiec czy podejść, ma problemy ze snem, czuje się bezradna i bojaźliwa, odczuwa lęki przed jazdą samochodem. Powódka

podniosła nadto, że w związku z 9 wizytami w 2011 r. u dr n. med. W. S. (1) w G. poniosła koszty leczenia w kwocie 2.300,00 zł, ponadto poniosła inne koszty leczenia obejmujące wizyty w gabinetach lekarskich specjalistów z zakresu neurologii, neurochirurgii i fizjoterapii, które zostały jedynie zwrócone przez stronę pozwaną w łącznej kwocie 1.260,00 zł. Argumentowała poza tym, że na skutek wypadku z dnia 7 sierpnia 2011 r. stała się niezdolna do pracy i mimo to, że wypłacono jej zasiłek chorobowy w wysokości 100% podstawy wymiaru, to nie zrekompensowało jej to całości utraconych dochodów, gdyż co miesiąc uzyskiwała premię w wysokości od 200,00 zł do 300,00 zł, nadto w maju i czerwcu 2012 r. nie otrzymała już zasiłku i przebywała na urlopie, tracąc w podanym okresie dochody w łącznej wysokości 2.114,91 zł.

Postanowieniem Sądu Rejonowego w Lubinie z dnia 24 września 2012 r. powódka została zwolniona od kosztów sądowych w całości.

Strona pozwana, (...) S.A. w W. wniosła o oddalenie powództwa oraz o zasądzenie od powódki na swoją rzecz kosztów procesu według norm przepisanych.

W uzasadnieniu podała, że w zakresie roszczeń związanych z wypadkiem z dnia 13 lipca 2004 r. postępowanie w tej sprawie zostało zakończone w dniu 24 lipca 2007 r. wypłatą świadczenia w łącznej wysokości 24.966,78 zł, ponadto nie wystąpiła nowa krzywda nieznaną w dniu 19 kwietnia 2005 r. i pozostająca w związku przyczynowym z następstwami wypadku komunikacyjnego z dnia 13 lipca 2004 r., zatem brak jest przesłanek do wypłaty dodatkowego świadczenia oraz zwrotu kosztów leczenia. Natomiast odnośnie skutków wypadku z dnia 7 sierpnia 2011 r. strona pozwana wskazała, że dotychczas wypłacono powódce zadośćuczynienie w wysokości 5.000,00 zł oraz kwotę 1.580,00 zł tytułem poniesionych kosztów leczenia i kwotę 1.000,00 zł tytułem zwrotu kosztów przejazdów. Według strony pozwanej, przyznane powódce zadośćuczynienie za krzywdę doznaną wskutek wypadku z dnia 7 sierpnia 2011 r. jest adekwatne do rozmiaru krzywdy powódki i zostało ustalone zgodnie z art. 445 § 1 k.c. Argumentowała nadto, że roszczenie z tytułu utraconych dochodów zostało wyliczone w oparciu o wybiórczo przyjęte wypłaty za te miesiące, w których otrzymała niższą kwotę niż podane przez nią średnie miesięczne wynagrodzenie.

Powódka w piśmie procesowym z dnia 24 października 2012 r. częściowo cofnęła powództwo co do kwoty 320,00 zł zapłaconej przez stronę pozwaną w dniu 31 sierpnia 2012 r., czyli już po wniesieniu pozwu tytułem dalszej refundacji kosztów leczenia. W pozostałym zakresie powódka podtrzymała żądanie pozwu.

Powódka w piśmie procesowym z dnia 9 października 2015 r. zmodyfikowała powództwo w ten sposób, że wniosła o zasądzenie od strony pozwanej na jej rzecz kwoty 30.000,00 zł tytułem zadośćuczynienia za krzywdę powstałą na skutek wypadku z dnia 7 sierpnia 2011 r. oraz za nowo ujawnioną krzywdę powstałą na skutek wypadku z dnia 13 lipca 2004 r. wraz z ustawowymi odsetkami od kwoty 25.000,00 zł od dnia 23 grudnia 2011 r. do dnia zapłaty, a od kwoty 5.000,00 zł od dnia doręczenia stronie pozwanej pozwu do dnia zapłaty. Natomiast w pozostałym zakresie roszczenia powódki, po uwzględnieniu cofnięcia powództwa w zakresie kwoty 320,00 zł tytułem odszkodowania za zwrot kosztów leczenia, pozostały niezmienione.

Na rozprawie w dniu 17 listopada 2015 r. powódka przedłożyła spis kosztów na łączną kwotę 5.362,37 zł, na którą składały się:

- kwota 4.800,00 zł tytułem wynagrodzenia radcy prawnego,
- kwota 34,00 zł tytułem zwrotu opłaty skarbowej od pełnomocnictwa i od pełnomocnictwa substytucyjnego,
- kwota 496,47 zł tytułem kosztów stawiennictwa pełnomocnika na rozprawie w dniach 26 października 2012 r., 2 czerwca 2015 r. oraz 25 września 2015 r. – trzykrotny przejazd pełnomocnika samochodem na trasie W. – L. – W. (99 km x 2 x 0,8358 zł),
- kwota 31,90 zł tytułem kosztów doręczeń:

- potwierdzenie nadania pisma z dnia 24.10.2012 r. (3,75 zł),
- potwierdzenie nadania pisma z dnia 20.12.2012 r. (3,75 zł),
- potwierdzenie nadania pisma z dnia 13.06.2013 r. (3,80 zł),
- potwierdzenie nadania pisma z dnia 30.08.2013 r. (3,80 zł),
- potwierdzenie nadania pisma z dnia 19.02.2014 r. (4,20 zł),
- potwierdzenie nadania pisma z dnia 17.10.2014 r. (4,20 zł),
- potwierdzenie nadania pisma z dnia 15.04.2015 r. (4,20 zł),
- potwierdzenie nadania pisma z dnia 26.06.2015 r. (4,20 zł).

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 13 lipca 2004 r. w P. kierujący samochodem ciężarowym marki (...) o nr rej. (...), B. A. nie zachował należytych środków ostrożności i jadąc z nadmierną prędkością na łuku drogi wykonał manewr hamowania wskutek czego doszło do zjazdu naczepy na lewy pas ruchu i zderzenia z nadjeżdżającym z przeciwka samochodem marki W. o nr rej. (...), którym podróżowała jako pasażerka powódka, P. H. (wówczas nosząca nazwisko K.). W wyniku powyższego zdarzenia komunikacyjnego powódka, mająca wówczas 18 lat, doznała obrażeń ciała w postaci stłuczenia głowy, wstrząśnienia mózgu i rany tłuczonej głowy w okolicy czołowej. Bezpośrednio po wypadku powódka w stanie nieprzytomności została odwieziona karetką pogotowia ratunkowego do Szpitala w L., gdzie przebywała na Oddziale (...) Ogólnej w okresie od dnia 13 lipca 2004 r. do dnia 16 lipca 2014 r. W trykacie hospitalizacji zszyto ranę głowy. Po wyjściu ze szpitala nadal odczuwała bóle i zawroty głowy, dlatego kontynuowała leczenie u neurologa, stosując środki przeciwbólowe. Powódka podjęła również leczenie w (...) z uwagi na pojawiające się stany depresyjne i lęki związane z powyższym wypadkiem.

W chwili powyższego wypadku komunikacyjnego kierujący samochodem ciężarowym marki (...) o nr rej. (...) objęty był ubezpieczeniem odpowiedzialności cywilnej posiadaczy pojazdów mechanicznych przez pozwaną (...) S.A. w W.. We wrześniu 2004 r. pełnomocnik powódki zgłosił stronie pozwanej szkodę wynikającą z przedmiotowego wypadku. W trakcie postępowania likwidacyjnego ustalono u powódki 15% uszczerbku na zdrowiu i stwierdzono zespół stresu pourazowego z utrwaloną nerwicą, utrzymującym się bólem głowy, zaburzeniami snu i szpecącą blizną na czole. W oparciu o powyższe ustalenia strona pozwana wypłaciła powódce kwotę 14.000,00 zł zadośćuczynienia, kwotę 200,00 zł tytułem odszkodowania za zniszczone rzeczy oraz kwotę 586,78 zł tytułem zwrotu kosztów leczenia. Następnie wyrokiem Sądu Rejonowego w Lubinie z dnia 18 lipca 2007 r. w sprawie o sygn. akt I C 281/07 zasądzono od strony pozwanej na rzecz powódki dalszą kwotę zadośćuczynienia w wysokości 10.000,00 zł oraz dalszą kwotę 180,00 zł tytułem zwrotu kosztów leczenia.

DOWODY: akta Sądu Rejonowego w Lubinie o sygn. I C 281/07,

akta szkody nr (...),

notatka urzędowa o wypadku z dnia 13.07.2004 r., k. 53 – 54 akt,

dokumentacja leczenia szpitalnego powódki, k. 75 – 82,

karta informacyjna z leczenia szpitalnego z dnia 16.07.2004 r., k. 91 akt,

wynika badania TK głowy z dnia 31.07.2004 r., k. 92 akt,

orzeczenia lekarzy orzeczników (...), k. 111 – 121,

zeznania świadków: W. K., k. 181 – 182 akt,

B. K., k. 182 akt,

przesłuchanie powódki P. H., e-protokół z 25.09.2015 r.

Powódka w okresie od lipca 2004 r. do sierpnia 2011 r. leczyła się Centrum (...) Sp. z o.o. w L. u lekarza neurologa, uskarżając się na bóle i zawroty głowy. Od maja 2005 r. zaczęła uskarżać się na bóle kręgosłupa szyjnego. Powódka podczas jednej wizyty w powyższym okresie w (...) Centrum Usług (...) w dniu 30 sierpnia 2005 r. uskarżała się również na bóle kręgosłupa lędźwiowego, zaś zalecone badanie RTG wykazało skoliozę rotacyjną odcinka lędźwiowo – krzyżowego.

DOWODY: historia choroby w (...) Sp. z o. o. w L., k. 83 – 90 akt,

historia choroby w (...) ZOZ S.A. (...), k. 100 – 101 akt,

zeznania świadków: W. K., k. 181 – 182 akt,

B. K., k. 182 akt,

przesłuchanie powódki P. H., e-protokół z 25.09.2015 r.

W dniu 7 sierpnia 2011 r. w miejscowości C. M. M., kierujący samochodem marki H. (...) o nr rej. (...), nie dostosował prędkości do warunków panujących na drodze wskutek czego uderzył w tył samochodu marki O. (...) o nr rej. (...), kierowany przez P. H. (wówczas noszącą nazwisko K.). W chwili powyższego zdarzenia komunikacyjnego kierujący samochodem marki H. (...) o nr rej. (...) objęty był ubezpieczeniem odpowiedzialności cywilnej posiadaczy pojazdów mechanicznych przez pozwaną (...) S.A. w W..

DOWODY: akta szkody nr (...),

oświadczenie sprawcy kolizji, k. 55 – 56 akt,

przesłuchanie powódki P. H., e-protokół z 25.09.2015 r.

Następnego dnia po powyższym zdarzeniu komunikacyjnym powódka z uwagi na odczuwane dolegliwości bólowe okolic kręgosłupa szyjnego zgłosiła się do poradni chirurgicznej w P., gdzie stwierdzono u niej skrzywienie odcinaka szyjnego kręgosłupa i zalecono stosowanie kołnierza ortopedycznego S. oraz leków przeciwbólowych. Kołnierz ortopedyczny powódka nosiła około 2 miesiące. Powódka leczyła się w (...) Centrum Usług (...) – ZOZ S.A. w P. w poradni chirurgicznej do dnia 2 września 2011 r. oraz w poradni neurologicznej w Centrum (...) Sp. z o.o. w L. do dnia 12 sierpnia 2011 r.

Wykonane w dniu 26 sierpnia 2011 r. badanie MR kręgosłupa szyjnego i pogranicza szyjno piersiowego wykazały zniesienie fizjologicznej lordozy szyjnej. Natomiast wykonane w dniu 26 sierpnia 2011 r. badanie tomografii komputerowej kręgosłupa lędźwiowego wykazało odprostowaną lordozę lędźwiową, skoliozytyczne lewostronne wygięcie kręgosłupa lędźwiowego, na poziomie L5/S1 stwierdzono pośrodkowo – lewoboczną przepuklinę krążka międzykręgowego, z uciskiem worka oponowego i lewego korzenia nerwu S1 w kanale kręgowym.

Wobec tego, że dolegliwości bólowe kręgosłupa nie ustępowały, to powódka zdecydowała się na leczenie w (...) prowadzonej przez lekarza W. S. (1) w G.. W okresie od 21 września 2011 r. do dnia 16 listopada 2011 r. odbyła osiem wizyt u tego lekarza.

Powódka odbyła także konsultację i zabiegi rehabilitacyjne w (...) i Centrum (...) i (...) w S. w dniach 20 – 21 grudnia 2011 r.

Ponadto w okresie od 2 stycznia 2012 r. do 25 stycznia 2012 r. przebyła rehabilitację leczniczą w ramach prewencji rentowej ZUS w Ośrodku (...) S.A. w S..

W okresie od grudnia 2011 r. do kwietnia 2012 r. trzykrotnie konsultowała się w (...) Sp. z o.o. w S..

Powódka w dalszym ciągu uskarżała się na bóle kręgosłupa w związku z czym zdecydowała się na zabieg dokanałowego podania 40 mg K. w roztworze 0,125% marcainy z adrenaliną w Klinice (...) w S., który został wykonany w dniu 19 marca 2012 r.

Powódka konsultowana była również w Szpitalu Wojewódzkim w Z. w dniu 8 maja 2012 r.

W październiku 2012 r. przechodziła rehabilitację w prywatnym Gabinetzie Ortopedycznym.

Nadto w grudniu 2012 r. przeszła serię zabiegów rehabilitacyjnych w związku z bólami kręgosłupa.

DOWODY: akta szkody nr (...),

historia choroby w (...) Sp. z o. o. w L., k. 83 – 90 akt,

karta informacyjna z dnia 08.08.2011 r., k. 93 akt,

zaświadczenia o wizytach u neurologa, k. 94 – 97 akt,

wyniki badania TK i MR z dnia 26.08.2011 r., k. 98 – 99 akt,

historia choroby w (...) ZOZ S.A. (...), k. 100 – 101 akt,

zaświadczenie lekarskie z dnia 20.12.2011 r., k. 102 akt,

karta informacyjna z dnia 19.03.2012 r., k. 103 akt,

wyniki badania rezonansu magnetycznego z 08.05.2012 r., k. 104 akt,

informacja o przebytej rehabilitacji leczniczej w ramach prewencji

rentowej ZUS, k. 105 – 106 akt,

zaświadczenie lekarskie z dnia 23.04.2012 r., k. 107 akt,

zaświadczenie z prywatnego gabinetu z dnia 14.11.2011 r., k. 108 akt,

historia choroby w Gabinetzie Ortopedycznym, k. 189, 191 akt,

karta badania pacjenta z dnia 14.11.2012 r., k. 203 akt,

zaświadczenie z dnia 11.12.2012 r., k. 204 akt,

zeznania świadków: W. K., k. 181 – 182 akt,

B. K., k. 182 akt,

przesłuchanie powódki P. H., e-protokół z 25.09.2015 r.

W związku z wykonaniem w dniu 26 sierpnia 2011 r. badania MR kręgosłupa szyjnego i TK kręgosłupa szyjnego powódka poniosła koszty w łącznej kwocie 690,00 zł.

W związku z leczeniem i rehabilitacją w Gabinetcie Ortopedycznym lekarza neurologa W. S. (2) w okresie od dnia 21 września 2011 r. do dnia 16 listopada 2011 r. powódka poniosła koszty w łącznej kwocie 2.300,00 zł.

W związku z wizytą lekarską i badaniem RTG kręgosłupa w (...) Sp. z o.o. w L. w dniach 08 września 2011 r. i 9 września 2011 r. powódka poniosła koszty w łącznej kwocie 121,00 zł.

Powódka w związku z trzema konsultacjami ortopedycznymi w (...) Sp. z o.o. w S. poniosła koszty w łącznej kwocie 300,00 zł.

Powódka w związku z leczeniem metodą McKenzie z masażem (trzy zabiegi fizjoterapeutyczne) w gabinecie prywatnym w L. poniosła koszty w łącznej kwocie 120,00 zł.

Powódka w związku z konsultacją ortopedyczną i zabiegami rehabilitacyjnymi w (...) i Centrum (...) i (...) w S. w okresie od dnia 20 grudnia 2011 r. do dnia 21 grudnia 2011 r. poniosła koszty w łącznej kwocie 350,00 zł.

Powódka w związku z zabiegami fizjoterapeutycznymi w prywatnym gabinecie w Z. w okresie od listopada 2012 r. do grudnia 2012 r. poniosła koszty w łącznej kwocie 400,00 zł.

DOWODY: akta szkody nr (...),

rachunek nr (...) z dnia 31.10.2011 r., k. 36 akt,

paragon nr (...) z dnia 12.04.2012 r., k. 37 akt,

faktura VAT nr (...) z dnia 26.01.2012 r., k. 38 akt,

paragon nr (...) z dnia 15.12.2011 r., k. 39 akt,

faktura VAT nr (...) z dnia 28.12.2011 r., k. 40 akt,

faktura VAT nr (...) z dnia 28.12.2011 r., k. 41 akt,

rachunek nr (...) z dnia 11.12.2012 r., k. 205 akt.

Powódka w chwili zdarzenia komunikacyjnego z dnia 7 sierpnia 2011 r. miała 26 lat i zamieszkiwała wspólnie z rodzicami. Konieczność stosowania kołnierza ortopedycznego stanowiła dla niej istotny dyskomfort. Dolegliwości bólowe kręgosłupa szyjnego i lędźwiowego bardzo negatywnie wpływały na jej samopoczucie, a ograniczona zdolność ruchomości kręgosłupa spowodowała, że nie mogła angażować się w pomoc rodzicom w zwykłych czynnościach życia codziennego, takich jak sprzątanie, robienie zakupów, pomoc w przyrządzaniu posiłków. Co więcej sama wymagała pomocy i wsparcia rodziców w tym zakresie. Utrzymujące się przez wiele miesięcy dolegliwości bólowe kręgosłupa szyjnego i lędźwiowego skłoniły powódkę do poszukiwania metod leczenia i rehabilitacji, które pozwoliłyby na poprawę jej stanu zdrowia, co angażowało również jej rodziców. Mimo licznych zabiegów rehabilitacyjnych, dokuczliwe bóle jednak w dalszym ciągu występują i wymagają stosowania leków przeciwbólowych. Obecnie powódka zamieszkuje wspólnie z mężem i małoletnim dzieckiem w wieku niemowlęcym. Nie pracuje zarobkowo, zajmując się prowadzeniem gospodarstwa domowego i opieką nad małoletnim dzieckiem.

DOWODY: zeznania świadków: W. K., k. 181 – 182 akt,

B. K., k. 182 akt,

przesłuchanie powódki P. H., e-protokół z 25.09.2015 r.

Powódka wskutek zdarzenia komunikacyjnego z dnia 7 sierpnia 2011 r. przeszła skręcenie kręgosłupa szyjnego z podwichnięciem C4, C5, zaś uraz ten skutkowałam powstaniem u niej 8% trwałego uszczerbku na zdrowiu. Skutki

powyższego urazu powódka odczuwa do chwili obecnej, bowiem pojawiają się bóle i zawroty głowy, bóle kręgosłupa szyjnego z ograniczeniem ruchomości biernej i czynnej, przy czym dolegliwości te nasilają się przy zmianach pogody, przy wysiłku fizycznym i zmuszającą do przyjmowania leków przeciwbólowych. W przyszłości wskazana będzie kontynuacja leczenia usprawniającego.

Nie można jednoznacznie ustalić jaka część uszczerbku na zdrowiu powódki w rozmiarze 8% wynika z wypadku z dnia 13 lipca 2004 r., a jak z wypadku z dnia 7 sierpnia 2011 r. ze względu na znaczny upływ czasu między tymi zdarzeniami komunikacyjnymi.

Występujące u powódki dolegliwości bólowe kręgosłupa lędźwiowego z ograniczeniem ruchomości biernej i czynnej oraz dolegliwości bólowe stawów biodrowych mają związek ze zmianami o typie przeciążeniowym a nie urazowym. Zmiany w okolicach kręgosłupa lędźwiowego są o charakterze chorobowym – skolioza i przepuklina krążka międzykręgowego. Zgłaszane przez powódkę na przestrzeni lat dolegliwości bólowe różnych narządów ciała, niejednokrotnie nie znajdujące potwierdzenia w badaniach wskazują na zaburzenia o charakterze reakcji pourazowej, tj. celebrastenia, gdzie istotnym elementem oprócz ciężkości samego urazu jest stan psychiczny osoby poszkodowanej. O lordozę lędźwiową u powódki jest następstwem zmian chorobowych.

DOWODY: opinia biegłego sądowego z zakresu (...)

J., k. 219 – 322 akt,

opinia uzupełniająca biegłego sądowego z zakresu ortopedii i

traumatologii M. J., k. 249 – 250 akt,

ustna opinia uzupełniająca biegłego sądowego z zakresu ortopedii

i traumatologii M. J., e-protokół na płycie CD,

k. 318 akt,

opinia biegłego sądowego specjalisty medycyny sądowej G.

R., k. 356 – 361 akt,

opinia uzupełniająca biegłego sądowego specjalisty medycyny sądowej

G. R., k. 390 – 391,

ustna opinia uzupełniająca biegłego sądowego specjalisty medycyny

sądowej G. R., e-protokół z 02.06.2015 r.

W chwili zdarzenia komunikacyjnego z dnia 7 sierpnia 2011 r. powódka była zatrudniona w (...) Sp. z o.o. w sklepie firmowym a Galerii (...) w L. na stanowisku sprzedawca – kasjer. Powyższe zdarzenie drogowe zostało zakwalifikowanej jako wypadek w drodze do pracy. Powódka w okresie od dnia 9 sierpnia 2011 r. do dnia 6 lutego 2012 r. pobierała wynagrodzenie chorobowe i zasiłek chorobowy. Następnie od dnia 7 lutego 2012 r. do dnia 6 maja 2012 r. pobierała świadczenie rehabilitacyjne. Orzeczeniem lekarza orzecznika ZUS z dnia 11 maja 2015 r. ustalono, że powódka nie jest niezdolna do pracy i brak jest okoliczności uzasadniających ustalenie uprawnień do świadczenia rehabilitacyjnego. Następnie powódka do czerwca 2012 r. przebywała na urlopie wypoczynkowym, zaś po powrocie do pracy wypowiedziano jej umowę o pracę za dwutygodniowym okresem wypowiedzenia.

DOWODY: umowa o pracę z dnia 04.02.2011 r., k. 46 akt,

świadcstwo pracy, k. 47 – 48 akt,

orzeczenie lekarza orzecznika ZUS z dnia 31.01.2012 r., k. 122 akt,

orzeczenie lekarza orzecznika ZUS z dnia 11.05.2012 r., k. 123 akt.

Powódka w okresie od stycznia 2011 r. do lipca 2011 r. uzyskała wynagrodzenie za pracę w następującej wysokości:

- w styczniu 2011 r. w kwocie 1.560,00 zł brutto, 1.157,97 zł netto,
- w lutym 2011 r. w kwocie 2.009,50 zł brutto, 1.471,94 zł netto,
- w marcu 2011 r. w kwocie 1.886,80 zł brutto, 1.400,59 zł netto,
- w kwietniu 2011 r. w kwocie 1.830,00 zł brutto, 1.346,98 zł netto,
- w maju 2011 r. w kwocie 1.906,56 zł brutto, 1.364,10 zł netto,
- w czerwcu 2011 r. w kwocie 1.890,00 zł brutto, 1.367,10 zł netto.

Następnie powódka w okresie od sierpnia 2011 r. do czerwca 2012 r. pobrała wynagrodzenie, zasiłek chorobowy i świadczenie rehabilitacyjne w następującej wysokości:

- w sierpniu 2011 r. w kwocie 1.832,72 zł brutto, 1.442,37 zł netto,
- we wrześniu 2011 r. w kwocie 1.649,10 zł brutto, 1.371,46 zł netto,
- w październiku 2011 r. w kwocie 1.580,07 zł brutto, 1.306,07 zł netto,
- w listopadzie 2011 r. w kwocie 1.529,10 zł brutto, 1.264,10 zł netto,
- w grudniu 2011 r. w kwocie 1.580,07 zł brutto, 1.306,07 zł netto,
- w styczniu 2012 r. w kwocie 1.580,07 zł brutto, 1.306,07 zł netto,
- w lutym 2012 r. w kwocie 1.360,83 zł brutto, 1.125,83 zł netto,
- w marcu 2012 r. w kwocie 1.421,97 zł brutto, 1.175,97 zł netto,
- w kwietniu 2012 r. w kwocie 1.376,10 zł brutto, 1.139,10 zł netto,
- w maju 2012 r. w kwocie 275,22 zł brutto, 234,22 zł netto,
- w czerwcu 2012 r. w kwocie 1.867,39 zł brutto, 1.334,35 zł netto.

DOWODY: karta wynagrodzeń za 2011 r. i 2012 r., k. 130 – 131 akt,

karta zasiłkowa za 2011 r. i 2012 r., k. 132 – 134.

Pismem z dnia 14 listopada 2011 r. pełnomocnik powódki zwrócił się do strony pozwanej o wypłatę na rzecz powódki m.in. zadośćuczynienia z tytułu wypadku z dnia 7 sierpnia 2011 r. w kwocie 15.000,00 zł, zadośćuczynienia z tytułu wypadku z dnia 13 lipca 2004 r. (ujawnienie się nowej krzywdy) w kwocie 25.000,00 zł, odszkodowania tytułem kosztów leczenia w kwocie 2.610,00 zł.

Strona pozwana w piśmie z dnia 13 grudnia 2011 r. poinformowała o przyznaniu na rzecz powódki kwoty 1.500,00 zł tytułem zadośćuczynienia.

Następnie pełnomocnik powódki w piśmie z dnia 19 stycznia 2012 r. wezwał stronę pozwaną do zapłaty na rzecz powódki m.in. kwoty 707,57 zł tytułem zwrotu utraconych dochodów, kwoty 13.500,00 zł tytułem zadośćuczynienia związanego z wypadkiem z dnia 7 sierpnia 2011 r., kwoty 25.000,00 zł tytułem zadośćuczynienia związanego z wypadkiem z dnia 13 lipca 2004 r. oraz kwoty 3.110,00 zł tytułem zwrotu kosztów leczenia.

Strona pozwana w piśmie z dnia 9 lutego 2012 r. przyznała na rzecz powódki kwotę 810,00 zł tytułem zwrotu kosztów leczenia, kwotę 450,00 zł tytułem ryczałtu na koszty związane z leczeniem i dalszą kwotę 3.500,00 zł tytułem zadośćuczynienia. Ponadto w kolejnym piśmie z tego dnia poinformowała o tym, że brak jest przesłanek do wypłaty dodatkowego świadczenia z tytułu zadośćuczynienia i zwrotu kosztów leczenia w związku z wypadkiem z dnia 7 lipca 2004 r., bowiem postępowanie w sprawie tego wypadku zostało już zakończone w dniu 24 lipca 2007 r. wypłatą na rzecz powódki łącznej kwoty 24.966,78 zł i nie wystąpiła nowa krzywda wynikająca z tego zdarzenia.

Pismem z dnia 21 czerwca 2012 r. pełnomocnik powódki wezwał stronę pozwaną do zapłaty na rzecz powódki kwoty 1.104,30 zł tytułem zwrotu utraconych dochodów.

Strona pozwana w piśmie z dnia 31 lipca 2012 r. odmówiła wypłaty kwoty dochodzonej tytułem utraconego dochodu przez powódkę.

Pismem z dnia 20 sierpnia 2012 r. pełnomocnik powódki wezwał stronę pozwaną do zwrotu powódce kosztów dojazdów według załączonego zestawienia.

Strona pozwana w piśmie z dnia 30 sierpnia 2012 r. przyznała na rzecz powódki kwotę 1.000,00 zł tytułem zwrotu kosztów przejazdów na leczenie oraz dalszą kwotę 320,00 zł tytułem zwrotu kosztów leczenia.

DOWODY: akta szkody nr (...),

pismo (...) S.A. z dnia 09.02.2012 r., k. 57 akt,

pismo (...) S.A. z dnia 09.02.2012 r., k. 58 akt,

pismo pełnomocnika powódki z dnia 14.11.2011 r. z potwierdzeniem nadania, k. 59 – 62 akt,

pismo pełnomocnika powódki z dnia 19.01.2012 r. z potwierdzeniem nadania, k. 63 – 66 akt,

pismo pełnomocnika powódki z dnia 21.06.2012 r. z potwierdzeniem nadania, k. 67 – 70 akt,

pismo (...) S.A. z dnia 12.12.2011 r., k. 71 akt,

pismo (...) S.A. z dnia 09.02.2012 r., k. 72 akt,

pismo (...) S.A. z dnia 09.02.2012 r., k. 73 akt,

pismo (...) S.A. z dnia 31.07.2012 r., k. 74 akt.

Sąd zważył, co następuje:

Powództwo było częściowo zasadne i przez to w części zasługiwało na uwzględnienie.

W pierwszej kolejności należy wskazać, że na podstawie art. 355 § 1 k.p.c. postępowanie w punkcie I wyroku podlegało częściowo umorzeniu co do kwoty 320,00 zł z tytułu roszczenia związanego z kosztami leczenia w związku z tym, że powódka w piśmie procesowym z dnia 24 października 2012 r. częściowo cofnęła pozew co do powyższej kwoty wobec uregulowania przez stronę pozwaną tej należności już po wytoczeniu powództwa w sprawie.

Zgodnie z art. 415 k.c. kto z winy swej wyrządził drugiemu szkodę, obowiązany jest do jej naprawienia.

Zgodnie także z art. 822 § 1 k.c. przez umowę ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej ubezpieczyciel zobowiązuje się do zapłacenia określonego w umowie odszkodowania za szkody wyrządzone osobom trzecim, wobec których odpowiedzialność za szkodę ponosi ubezpieczający albo ubezpieczony.

Zgodnie natomiast z § 2 w/w przepisu prawa, jeżeli strony nie umówiły się inaczej, umowa ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej obejmuje szkody, o których mowa w § 1, będące następstwem przewidzianego w umowie zdarzenia, które miało miejsce w okresie ubezpieczenia.

Jak wynikało z akt szkody strony pozwanej, (...) S.A. w W. nr (...), to strona pozwana była zobowiązana do wypłaty powódce, P. H. (poprzednio nosząca nazwisko K.) zadośćuczynienia i odszkodowania za obrażenia ciała wynikłe ze zdarzenia drogowego z dnia 7 sierpnia 2011 r., w związku z umową ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej posiadaczy pojazdów mechanicznych jaka wiązała stronę pozwaną ze sprawcą tej szkody doznanej przez powódkę.

Okolicznością bezsporną między stronami, wynikającą także z zeznań powódki oraz dokumentacji związanej ze zdarzeniem z dnia 7 sierpnia 2011 r. zgromadzonej przez stronę pozwaną w trakcie postępowania likwidacji szkody był fakt, że to kierujący samochodem marki H. (...) o nr rej. (...), ubezpieczony u strony pozwanej, doprowadził do zderzenia z samochodem kierowanym przez powódkę, która doznała obrażeń ciała.

Dlatego też, zgodnie z twierdzeniami pozwu, którą to okoliczność strona pozwana przyznała w pisemnej odpowiedzi na pozew, między szkodą na osobie powódki w postaci obrażeń ciała doznanych przez powódkę w wyniku zdarzenia drogowego z dnia 7 sierpnia 2011 r., a tym zdarzeniem zachodził bezpośredni i adekwatny związek przyczynowy.

W związku z powyższym Sąd przyjął i ustalił w przedmiotowej sprawie, że strona pozwana ponosiła odpowiedzialność odszkodowawczą wobec powódki za skutki zdarzenia z dnia 7 sierpnia 2011 r., jako ubezpieczyciel sprawcy tego zdarzenia.

W tym miejscu należy wskazać, że powódka wiązała swoje roszczenia nie tylko z wypadkiem zaistniałym w dniu 7 sierpnia 2011 r., lecz również z wypadkiem mającym miejsce w dniu 13 lipca 2004 r. powołując się na powstanie nowej szkody wynikłej z tego zdarzenia komunikacyjnego. Niemniej jednak zebrany w sprawie materiał dowodowy, a zwłaszcza opinie biegłych sądowych, wskazuje na to, że brak jest związku przyczynowego między dolegliwościami, bólami kręgosłupa lędźwiowego, wskazywanymi przez powódkę a wypadkiem z dnia 13 lipca 2004 r.

Z dokumentacji zebranej w aktach Sądu Rejonowego w Lubinie o sygn. I C 281/07 oraz akt szkody strony pozwanej nr (...) wynika, że skutek zdarzenia drogowego z dnia 13 lipca 2004 r. spowodowanego przez kierującego pojazdem, który był ubezpieczony u strony pozwanej w zakresie odpowiedzialności cywilnej posiadaczy pojazdów mechanicznych powódka doznała obrażeń ciała w postaci stłuczenia głowy, wstrząśnienia mózgu i rany tłuczonej głowy w okolicy czołowej. Natomiast z dokumentacji lekarskiej wynika, że powódka przez około rok od powyższego wypadku, kontynuując leczenie u lekarza neurologa, uskarżała się głównie na bóle i zawroty głowy. Nadto pojawiły się u niej objawy stresu pourazowego. Powyższe obrażenia ciała i objawy o charakterze psychicznym stanowiły przesłanki rozmiaru jej krzywdy i szkody w procesie likwidacji szkody, który zakończył się w dniu 24 lipca 2007 r. wypłaceniem przez stronę pozwaną świadczenia w łącznej wysokości 24.966,78 zł. Zgromadzony w sprawie materiał dowodowy wskazuje na to, że zgłaszane od maja 2005 r. dolegliwości bólowe kręgosłupa lędźwiowego powódki nie pozostają w związku przyczynowym, w rozumieniu art. 361 § 1 k.c., z wypadkiem z dnia 13 lipca 2004 r. Powódka dopiero po upływie około roku od powyższego zdarzenia komunikacyjnego zaczęła uskarżać się na bóle kręgosłupa lędźwiowego, natomiast ze zgodnych opinii biegłych sądowych w sprawie z zakresu (...) i specjalisty medycyny sądowej G. R. wynika,

że schorzenia kręgosłupa lędźwiowego powódki mają charakter chorobowy, a nie urazowy. Biegli sądowi wyjaśnili, że na zmiany chorobowe tej części kręgosłupa wskazuje wykazana w badaniach diagnostycznych skolioza i przepuklina krążka międzykręgowego na pograniczu odcinek lędźwiowego i krzyżowego kręgosłupa z uciskiem worka oponowego i lewego korzenia nerwu S1 w kanale kręgowym. Brak jest zatem przesłanek do tego, aby uznać, że pojawiła się nowa szkoda, która mogłaby wynikać z wypadku z dnia 13 lipca 2004 r. Natomiast proces likwidacji szkody wynikłej z tego zdarzenia komunikacyjnego został już zakończony w 2007 r. Tym samym w niniejszej sprawie uwzględnieniu podlegały wyłącznie następstwa zdarzenia komunikacyjnego z dnia 7 sierpnia 2011 r.

Odnosząc się do roszczenia z tytułu zadośćuczynienia, należy mieć na względzie charakter tego świadczenia pieniężnego.

Zgodnie z art. 444 § 1 k.c., w razie uszkodzenia ciała lub wywołania rozstroju zdrowia naprawienie szkody obejmuje wszelkie wyniki z tego powodu koszty.

Zgodnie także z art. 445 § 1 k.c. w razie uszkodzenia ciała lub wywołania rozstroju zdrowia Sąd może przyznać poszkodowanemu odpowiednią sumę tytułem zadośćuczynienia pieniężnego za doznaną krzywdę.

Zadośćuczynienie jest formą naprawienia szkody niemajątkowej na osobie – krzywdy. Ma na celu zrehabilitować świadczeniem pieniężnym osobie poszkodowanej ujemne przeżycia związane z cierpieniem fizycznym i psychicznym będącym następstwem uszkodzenia ciała lub wywołania rozstroju zdrowia. Sąd Najwyższy w wyroku z dnia 29 sierpnia 2013 r. w sprawie o sygn. akt I CSK 667/12 wyjaśnił, że: „Określając wysokość zadośćuczynienia sąd powinien wziąć pod uwagę wszystkie okoliczności mające wpływ na rozmiar doznanej krzywdy, zwłaszcza okres trwania cierpienia fizycznych i psychicznych, ich nasilenie, liczbę i czasookres pobytów w szpitalach, liczbę i stopień inwazyjności ewentualnych zabiegów medycznych, nasilenie i czas trwania ewentualnych dolegliwości bólowych, a nadto trwałość skutków czynu niedozwolonego, wpływ na dotychczasowe życie poszkodowanego, ogólną sprawność fizyczną i psychiczną poszkodowanego oraz prognozy poszkodowanego na przyszłość. Zadośćuczynienie ma przede wszystkim charakter kompensacyjny, stąd jego wysokość musi przedstawiać realną, ekonomicznie odczuwalną wartość.” Ponadto zgodnie z wyrokiem Sądu Najwyższego z dnia 8 sierpnia 2012 r. w sprawie o sygn. akt I CSK 2/12 decydującym kryterium przy ustalaniu należnego zadośćuczynienia jest rozmiar krzywdy i ekonomicznie odczuwalna wartość świadczenia z tytułu zadośćuczynienia, adekwatna do warunków gospodarki rynkowej.

Jak wynika z akt szkody strony pozwanej, po zgłoszeniu jej szkody przez powódkę, strona pozwana przyjęła swą odpowiedzialność za skutki dla zdrowia powódki zdarzenia drogowego z dnia 7 sierpnia 2011 r. i po przeprowadzeniu postępowania likwidacji tej szkody wypłaciła powódce łącznie kwotę 5.000,00 zł tytułem zadośćuczynienia pieniężnego za doznaną krzywdę.

W ocenie Sądu jednakże roszczenie powódki w przedmiotowej sprawie o zasądzenie od strony pozwanej dalszej kwoty tego zadośćuczynienia pieniężnego, choć w niższej wysokości niż określało to żądanie pozwu, było uzasadnione i zasługiwało na uwzględnienie.

Jak wynika bowiem z dokumentacji leczenia powódki oraz także opinii biegłych sądowych z zakresu (...) i specjalisty medycyny sądowej G. R. wydanych w przedmiotowej sprawie, powódka w wyniku zdarzenia drogowego z dnia 7 sierpnia 2011 r. doznała urazu skrętnego kręgosłupa szyjnego, które to obrażenia skutkowały trwałym uszczerbkiem na zdrowiu powódki w rozmiarze 8%.

Powódka, jak wynika z jej zeznań, zeznań świadków: W. K. i B. K., opinii wyżej wymienionych biegłych lekarzy sądowych oraz z dokumentacji leczenia powódki, po wypadku przez wiele miesięcy odczuwała dokuczliwe dolegliwości bólowe kręgosłupa szyjnego, przez około dwa miesiące musiała stosować kołnierz ortopedyczny i wymagała wielomiesięcznej rehabilitacji. Niewątpliwie proces leczenia skutków urazu był dla powódki długotrwały i uciążliwy. Rehabilitacja przez dłuższy okres nie przynosiła spodziewanych rezultatów, zaś powódka próbowała specjalistycznych metod rehabilitacji u różnych specjalistów, jednak dolegliwości bólowe przez długi okres nie ustępowały. Wydłużający

się okres leczenia i rehabilitacji musiał ujemnie wpływać na samopoczucie powódki. Ponadto powódka do chwili obecnej odczuwa bóle kręgosłupa szyjnego przy zmianach pogody i przy podnoszeniu cięższych przedmiotów.

Natomiast do rozmiaru krzywdy doznanej przez powódkę wskutek zdarzenia komunikacyjnego z dnia 7 sierpnia 2011 r. nie należy kwalifikować dolegliwości kręgosłupa lędźwiowego. Jak wskazano wyżej, z opinii biegłych sądowych wynika, że bóle kręgosłupa lędźwiowego mają charakter chorobowy, a nie urazowy.

Nie bez znaczenia przy ustaleniu przez Sąd wysokości odpowiedniego dla powódki od strony pozwanej za doznaną krzywdę zadośćuczynienia pieniężnego był fakt, że powódka przez długi czas odczuwała dolegliwości bólowe kręgosłupa szyjnego, a wielomiesięczna rehabilitacja nie przynosiła poprawy stanu zdrowia.

Biorąc pod uwagę rozmiar krzywdy powódki związanej z doznanymi urazami w wyniku zdarzenia z dnia 7 sierpnia 2011 r. Sąd ustalił, że odpowiednią kwotą zadośćuczynienia pieniężnego za tę krzywdę była kwota łączna 16.000,00 zł, którą strona pozwana powinna była prawidłowo ustalić i wypłacić powódce już po przeprowadzeniu postępowania likwidacyjnego na wniosek powódki, przed wszczęciem postępowania sądowego w przedmiotowej sprawie.

W związku z tym, że strona pozwana zgodnie z umową ubezpieczenia ponosiła odpowiedzialność odszkodowawczą wobec powódki, roszczenie powódki w stosunku do strony pozwanej było zasadne co do kwoty 11.000,00 zł, przy uwzględnieniu, że strona pozwana już wcześniej wypłaciła powódce zadośćuczynienie pieniężne w łącznej kwocie 5.000,00zł.

Dlatego też, w ocenie Sądu, powódce była należna od strony pozwanej dalsza kwota 11.000,00 zł zadośćuczynienia za doznaną krzywdę, w związku z obrażeniami ciała doznanymi w wyniku wypadku z dnia 7 sierpnia 2011 r.

Sąd natomiast nie znalazł podstaw do uwzględnienia dalszych roszczeń powódki z tytułu zadośćuczynienia za doznaną krzywdę w związku z wypadkiem z dnia 7 sierpnia 2011 r. i przyznania powódce zadośćuczynienia w wyżej wysokości ponad dalszą kwotę 11.000,00 zł zasądzoną od strony pozwanej w niniejszej sprawie.

W ocenie Sądu bowiem, przyznanie powódce wyższej kwoty zadośćuczynienia powodowałoby bezpodstawne wzbogacenie się powódki kosztem strony pozwanej, a wyższe zadośćuczynienie pieniężne nie byłoby kwotą adekwatną do doznanych przez powódkę krzywd i cierpień w związku z wypadkiem. Kwota łączna 16.000,00 zł bowiem, w ocenie Sądu, jest kwotą o odpowiedniej wysokości i zrekompensuje powódce chociaż finansowo doznane krzywdy i cierpienia związane z wypadkiem.

Natomiast roszczenie odszkodowawcze powódki z tytułu zwrotu kosztów leczenia skutków urazu zostało uwzględnione w całości.

Zgodnie z art. 444 § 1 k.c. w razie uszkodzenia ciała lub wywołania rozstroju zdrowia naprawienie szkody obejmuje wszelkie wyniki z tego powodu koszty.

Powyższy przepis przewiduje obowiązek naprawienia przez obowiązane do odszkodowania szkody majątkowej, jakiej osoba poszkodowana doznała wskutek naruszenia ciała lub wywołania rozstroju zdrowia. W szczególności naprawienie szkody obejmuje również zwrot wszelkich koniecznych i celowych kosztów leczenia. Ponadto celowość poniesienia wydatków może być związana nie tylko z możliwością uzyskania poprawy stanu zdrowia, ale też z potrzebą niepogorszenia tego stanu zdrowia.

Z przedłożonych paragonów fiskalnych, rachunków i faktur VAT wynika, że powódka w trakcie leczenia skutków urazu poniosła koszty wizyt u lekarzy specjalistów z zakresu ortopedii i rehabilitacji. Jeszcze na etapie postępowania likwidacyjnego prowadzonego przez stronę pozwaną powódka domagała się zwrotu kosztów w łącznej kwocie 3.630,00 zł tytułem zwrotu kosztów leczenia. Powyższe koszty obejmowały wydatki związane z wykonaniem badań, leczeniem oraz rehabilitacją. Znaczna część kosztów, tj. łączna kwota 2.300,00 zł wynikała z leczenia i rehabilitacji powódki lekarza specjalisty W. S. (1) w G.. Powódka poniosła również koszty leczenia i rehabilitacji u lekarzy specjalistów w S. w łącznej kwocie 650,00 zł. Według Sądu, koszty leczenia poniesione przez powódkę należało uznać

za celowe i zasadne. Wprawdzie wizyty u lekarzy specjalistów są refundowane przez Narodowy Fundusz Zdrowia, to jednak kilkumiesięczny okres oczekiwania na refundowaną wizytę u lekarza neurologa, czy też rehabilitację w sytuacji, gdy proces leczenia należy podjąć jak najszybciej w celu uzyskania najkorzystniejszego efektu, uzasadnia skorzystanie przez powódkę z odpłatnego leczenia. Ponadto koszty leczenia poniesione przez powódkę pozostają w związku przyczynowym z przedmiotowym zdarzeniem komunikacyjnym, co wynika z dokumentacji lekarskiej powódki. Proces leczenia skutków urazu był długotrwały. Odczuwane przez powódkę dokuczliwe dolegliwości bólowe uzasadniały poszukiwanie przez nią specjalistycznych metod leczenia i rehabilitacji. W związku z tym, że strona pozwana dotychczas wypłaciła powódce tytułem zwrotu kosztów leczenia łączną kwotę 1.580,00 zł, to obowiązana jest do zapłaty dalszej kwoty dochodzonej pozwem z tego tytułu w wysokości 1.530,00 zł.

Strona pozwana obowiązana jest również na podstawie art. 444 § 1 k.c. do zwrotu powódce utraconych dochodów. Wprawdzie powódka doznała wypadku w drodze do pracy, co skutkowało wypłaceniem jej zasiłku chorobowego w wymiarze 100% wynagrodzenia, to jednak z przedłożonych kart wynagrodzenia i zasiłkowych wynika, że pobierane przez nią zasiłek chorobowy i rehabilitacyjny nie w pełni rekompensowały uzyskiwane wcześniej wynagrodzenia pracą. Z przedłożonej karty wynagrodzenia za 2011 r. wynika, że w okresie od stycznia do sierpnia 2011 r. średni dochód netto powódki wyniósł 1.367,41 zł. Niższy dochód od tej kwoty powódka zaczęła uzyskiwać dopiero od października 2011 r. Jak wynika z karty zasiłkowej i karty wynagrodzeń za 2011 r. i 2012 r. różnica między pobranym świadczeniem a uzyskiwanym wcześniej dochodem wynosiła odpowiednio:

- w październiku 2011 r. zasiłek chorobowy 1.342,07 zł netto – różnica 25,34 zł,
- w listopadzie 2011 r. zasiłek chorobowy 1.300,10 zł netto – różnica 67,31 zł,
- w grudniu 2011 r. zasiłek chorobowy 1.342,07 zł netto – różnica 25,34 zł,
- w styczniu 2011 r. zasiłek chorobowy 1.342,07 zł netto – różnica 25,34 zł,
- w lutym 2011 r. świadczenie rehabilitacyjne 1.161,83 zł netto – różnica 205,58 zł,
- w marcu 2012 r. świadczenie rehabilitacyjne 1.211,97 zł netto – różnica 155,44 zł,
- w kwietniu 2012 r. świadczenie rehabilitacyjne 1.175,10 zł netto – różnica 192,31 zł.

Zatem łączna kwota utraconych przez powódkę dochodów w okresie jej niezdolności do pracy wynikłej z wypadku z dnia 7 sierpnia 2011 r. wynosi 696,66 zł. Powyższa kwota została uwzględniona jako utracony dochód podlegający zwrotowi przez stronę pozwaną. Natomiast Sąd nie uwzględnił roszczeń za maj i czerwiec 2012 r. bowiem powódka wówczas była uznana za zdolną do pracy i pozostawała na urlopie wypoczynkowym, a przez to strona pozwana nie ponosi odpowiedzialności odszkodowawczej wobec powódki za te miesiące.

O należnych odsetkach ustawowych od zasądzonej kwoty 11.000,00 zł należności z tytułu zadośćuczynienia Sąd orzekł zgodnie z art.481 § 1 i § 2 k.c. w zw. z art.14 ust.1 ustawy z dnia 22 maja 2003 r. o ubezpieczeniach obowiązkowych, Ubezpieczeniowym Funduszu Gwarancyjnym i Polskim Biurze Ubezpieczycieli Komunikacyjnych (Dz.U. nr 124 poz.1152 z 2003r.), ustalając wymagalność tych odsetek od dnia następnego po upływie trzydziestodniowego, ustawowego terminu do zapłaty należności głównej od dnia zgłoszenia szkody. Powódka zgłosiła roszczenie stronie pozwanej w piśmie z dnia 24 listopada 2011 r., a więc strona pozwana pozostawała w opóźnieniu z zapłatą należności z tytułu zadośćuczynienia wobec powódki od dnia 23 grudnia 2011 r.

W przypadku kwoty 1.530,00 zł tytułem zwrotu kosztów leczenia odsetki zostały, zgodnie z wnioskiem powódki, zasądzone od dnia doręczenia pozwu stronie pozwanej, czyli od dnia 1 października 2012 r.

Natomiast odsetki ustawowe od poszczególnych kwot składających się na utracone przez powódkę zarobki zostały zasądzone w następujący sposób:

- od kwoty 143,33 zł od dnia 27 lutego 2012 r., bowiem taka kwota została uwzględniona przez Sąd za okres od października do końca stycznia 2012 r., o które to należności powódka wezwała stronę pozwaną w piśmie z dnia 19 stycznia 2012 r., a więc strona pozwana pozostawała w opóźnieniu z zapłatą w dniu 27 lutego 2012 r.,

- od kwoty 396,73 zł od dnia 29 lipca 2012 r. za okres od lutego do kwietnia 2012 r., bowiem roszczenie zostało zgłoszone w piśmie z dnia 21 czerwca 2012 r.,

- od kwoty 156,60 zł od dnia 1 października 2015 r., czyli od dnia doręczenia pozwu, bowiem wcześniej strona pozwana o tę należność nie była wzywana.

Orzeczenie o kosztach procesu, jak w punkcie IV sentencji wyroku, Sąd wydał zgodnie z art.100 k.p.c., stosunkowo rozdzielając obowiązek ponoszenia tych kosztów między stronami. Powódka przegrała sprawę w 60,12 %, a strona pozwana w 39,88 % i w takim stosunku Sąd obciążył strony poniesionymi kosztami procesu. Na powyższe koszty procesu składały się poniesione przez powódkę: kwota 2.400,00 zł tytułem wynagrodzenia pełnomocnika procesowego, kwota łączna 34,00 zł tytułem opłat skarbowych od pełnomocnictw, kwota 496,47 zł z tytułu kosztów dojazdu na rozprawy pełnomocnika powódki i kwota 31,90 zł tytułem kosztów korespondencji, łącznie kwota 2.962,37 zł poniesiona przez powódkę oraz łączna kwota 2.552,13 zł poniesiona przez stronę pozwaną z tytułu udziału w sprawie pełnomocnika i z tytułu części wynagrodzenia biegłego sądowego w wysokości 135,13 zł.. Łącznie więc koszty procesu wyniosły kwotę 5.514,50 zł, którymi to kosztami powódka została obciążona w 60,12 % w kwocie 3.315,31 zł, a strona pozwana w 39,88 % w kwocie 2.199,19 zł. Dlatego też, Sąd zasądził od powódki na rzecz strony pozwanej kwotę 352,94 zł tytułem zwrotu poniesionych kosztów procesu (2.552,13 zł poniesione koszty – 2.199,19 zł koszty należne).

O nie uiszczonych kosztach sądowych w łącznej kwocie 1.583,44 zł, jak w punkcie V i VI sentencji niniejszego wyroku, Sąd orzekł, na podstawie art.113 ust. 1 i ust. 2 ustawy z dnia 28 lipca 2005 r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych (tekst jednolity Dz.U. z 2010 r. nr 90 poz. 594 z późn. zm.) w zw. z art.100 k.p.c. Tymi kosztami w części dotyczącej wypłaconych z budżetu sądowego wynagrodzeń biegłych sądowych obciążył stronę pozwaną w 39,88% w kwocie 631,48 zł, a powódkę w 60,12% w kwocie 951,96 zł, nakazując ściąganie powyższych nieuiszczonych kosztów ze świadczenia zasądzonego od strony pozwanej na rzecz powódki.

Mając powyższe na względzie, orzeczono jak w sentencji wyroku.